

הכביש של אלבין

בצומת גלילות, בבניין הרבימכר, יפתח נשבת הקרובה (23 באפריל) שוק פישפשים ישראלי שיהיה קרוי "שוק בצומת". מרוע לא שם הקשור בפישפשים? מכיוון שבבעבר פעלה חברה בשם זה והפעילה שוק ליד קיבוץ ניר אליהו. השוק הצליח מיסחרית, ונסגר כיוון שפעל על קרקע חקלאית. אבל השם נשאר מוגן.

קבלן פיליץ ואשתו השם נשאר מוגן

הפתיחה. הרוכנים הם לסוגי סחורה שונים, אבל לא למזון. במקום יפעלו גם בר למזון קל, דוכני ממשקאות ותיאטרון בובות, קוסם ולוגוהפארק למשיכת הילדים.

השוק יפעל בקומת העמודים המ' קורה של הרבימכר, עד שתיסגר כולה ותהפוך אף היא לחלק מן הרבימכר. השטח המיסחרי הכולל של הרבימכר יהיה 15 אלף מ"ר. הקומה העליונה הוחכרה לתנובה, שתעביר לשם את יחידת המחסו של ואת הנחלת רשת ה"הפרשוק. שטח הקומה: 5000 מ"ר.

בורסה שים לב למניות יס'המלח

מיפעלי יס'המלח השיגו בשנת 1987 רווח בלתי רגיל. מחיר האשלג משולם עליה, והם קיבלו בממוצע שנתי 76 דולר לטון, לעומת 60 בשנה קודמת. ייצוא של 2.1 מיליון טון לשנה זו נתון תוספת רווח נקי של 30 מיליון דולר. לאור הצלחה זו מטילים ספק בהודעות כי מנכ"ל המפעלים, אריה שחר, יעבור לנהל את קופת חולים. מיפעלי הכימיה התמנה תחילה עמנואל סקל כמנכ"ל מיפעלי הפוספטים, במקום דן יקר, שעבר לנהל את מיפעלי הרשנים. סקל הובא עלייה ממנכ"ל החדש של חברת הגג של מיפעלי הכימיה כחוקים מ'שארק, הלא הוא האלוף חיים אריה. לסקל יזיו חיים קשים, כי מיפעלי הפוספטים נמצאים בהפסדים.

האם המציאו פקדיהם מ'יסמכים?

בתחילת מאי יתחיל להתברר מ'יש פט מס'הכנסה של חברת ניקוט' לפני הופט המחזי אריה הגין. פיקוטי באמצעות עורר הרין י' קב ויינרזט, מבקשת לבטל את השמות שהטיל עליה פקיד השומה לשעבר מגושדן, דעואל בריסוף (שהודח מתפקידו, ושהוגש נגדו ביני תיים כתביאישום).

נגלל השמות, הוטלו עיקולים על המיפעל, והוא מחוייב מאז 1983 לשלם סכומי ימס גבוהים. פיקוטי תובעת כי בית המ'ישפט יורה על ביטול הצעדים שנגקטו, וכן ישלם לה פיצויים, שכן (לפי הטענות בתביעה שהוגשה) המ'יסמכים המ'יימ' נגלל השמות, הוטלו עיקולים על המיפעל, והוא מחוייב מאז 1983 לשלם סכומי ימס גבוהים.

פרקליט ויינרזט ביטול השומה בשם, פיקאונטי

רים לשקף את הפעילות הכלכלית של המיפעל וזיפו ואינם מיסמכי המיפעל. צערי מס'הכנסה הושתתו על סיכומי חשבונות של רכישות חומס לייצור במיפעל. אחרי שבסוף 1987

מכבסת הכספים של אלבין

דסי שחר היתה חברתו של מיקי אלבין במשך שנים רבות. השניים גם נרשמו לנישואין, בשלב כלשהו נסוג אלבין מכוונתו להינשא לה, ואחר כך הכיר את ג'ליה, שהפכה אשתו ואם לריו. אבל הוא שמר על יחסי קרבה וידידות עם הדסה.

כאשר נפרדו, קנה לה מכונית מיני מ'יוור חדשה ובית באילת, וגם הבטיח לה להמשיך ולנהל את חשבונות'ניירות' הערך שפתחה בתקופת החברות עימו בחברת נשואה, שהיתה בבעלותו ובי שליטתו.

תחילה היה אלבין נוהג לטלפן אליה מדי כמה ימים, לאמר לה אילו הוראות עליה לתת לנשואה לביצוע בתיק ניירות'הערך שלה. לדסי היו ידידים טובים, שלה ולא של אלבין, שעסקו בצורה אינטנסיבית בפעילות בבורסה. כאשר גילו הללו את ההסדר שעשה עימה אלבין, היו משלפים אליה ושואלים בתמימות מה מיקי אמר לה לעשות. דסי לא חשדה בכלום והיתה אומרת להם, והללו מיהרו לפעול על-סמך המידע שקיבלו. עבור כמה חודשים עד שאלבין גילה את המקור המדליף מידע פנימי על עסקותיו. הוא בא אל דסי — כפי שסיפרה לי לפני שנים, וחזרה שוב בשבוע שעבר — ואמר לה כי מכיוון שהיא מדליפה על כוונותיה, עליה למסור לו מקור בלתי נגלה של כספים כראות'עניני, וכך הוא יוכל לפעול בחשבון ללא ידיעתה. היא תוכל, בכל פעם שהיא זקוקה לכסף, להורות למנהל'התיק להעביר לה כסף, וזה הכל.

דסי הסכימה, וכך פעל ההסדר כמה שנים, גם בתקופת הקצאת'האופציות האמורה. החשבון, אגב, פתוח וקיים עד היום.

כאשר באו חוקרי'המיטרה אל דסי ושאלו אותה על פרשת האופציות, לא ידעה במה מדובר. הם הראו לה את הרשימה המפורסמת, שלפיה הוקצו לה אופציות בערך נקוב של 100 אלף שקלים. הם אמרו לה כי השווי של מה שקיבלה היה 40 אלף דולר, ויום לאחר ההקצאה נמכרו האופציות הללו ב-60 אלף דולר. היא הרוויחה, אם כן, תוך יום אחד 20 אלף דולר.

דסי נשבעה כי לא ראתה פרוטה

הישראלים באים לאמסטרדם

אמסטרדם היא הבנונה של הישראליים הרוצים לעשות כסף. במקום ניתן לקנות בזול בתים ישנים, לשפצם ולמכרם או להשכירם. בין הבאים למקום — הקבלן דוד לוי שנמלט מישראל, הוא רכש בית'מלח בידי כונס'נכסים. הוא רכש בית'מלח של 47 חדרים, וכמה מיזנים באזור. ביכר'דאם. הוא פתח גם כמה מיסעדות.

מיבני הקוטג'ים שלו באילת, שנמכרו יפה מאוד. הוא הצליח גם בעסק אחר. הוא היה המשקיע העיקרי (75%, שהם 180 אלף דולר) בסרט עבודה בעיניים. השותף השני היה יצחק קול, מנכ"ל חברת נ.נ. בישראל. הסרט גורף קופות, ובלושטיין ירוויח כסף טוב על ההשקעה. תוצאת'לוואי נוספת: קול וגיבורי עבודה בעיניים. נתן דטנר ואבי קישניר, רכשו דירות כפרוייקט שלו באילת.

"אגד" ימכור את "דיהטסו"

האוצר לוחץ על חברת אוד למכור את סוכנות'המכוניות דיהטסו ואת בית המ'ישרדים ("הפירמידה") שקנתה מ' איש'העסקים רמי אונג'ר. האוצר טר ען כי אינו מוכן לסכסך את אוד, כאשר יש לה נכסים שאינה זקוקה להם ל' צורכי התחבורה הציבורית.

בלושטיין מתחיל לבנות ב"ל"

הקבלן שלום בלושטיין מתחיל לבנות בשטח מעבר לירקון, שקנה ב' מיכרז מטעם קבלני תל'אביב. עתה הוא יקים על מגרש של רונם כ-2000 מטר למיסחר, ובשלב שני, בשטח סמוך, 100 חדרים למגורים. בלושטיין בונה עתה במרץ רב את

גליה ומיקי אלבין פ'יורכוח לפעול בחשבון כראות'עניני

חלק מן השמות ברשימה היו של אנשים שלא אלבין היה כראי להיטיב עימם. הוא דאג להעשירם כדי שיגמלו לו לעת מצוא. אלבין היה פעיל ביותר במיפלגה הליברלית, בסיעה של אברהם שרי, וניסה להשתלט על איגוד'העובדים של המיפלגה בבחירות שנערכו בש' עתו. האישי החוק של האירגון, צבי רנר, טען בזמנו כי אלבין נעזר בריוי אפל, שהביא את חברי תנועת'החרות שנר' שמו בסניף איגוד'העובדים הליב' רלי בבית'דגן והצביעו עבור סיעת שרי. יותר מ-500 פתקי'הצבעה נפסלו על-ידי ועדות'הקלפי. שותפו של אלבין, מנחם ("מנטה") עצמון, היה גיבור המיפלגה הליברלית. שמות של קרובי'מישפחה של המ' נוח אמנון רונשטיין מופיעים ברשימה. רונשטיין היה בעל השפעה רבה במיפלגה הליברלית, ונחשב גם כמקורב ביותר לשר אריאל שרון. הוא גם היה קשור עם אלבין בכמה עסקות, כמו עיסוק החברה בקיסריה, שהנפיקה מניות בבורסה. בעסקה זו היה שותף גם טדי שאול, שאף הוא מופיע ברשימה.

"טלקאר" — לא למכירה

רמי אונג'ר החליט סופית שלא למכור את טוכנות טלקאר. המ'ייבאת מכוניות אופוביאנקי ולאנצ'יה. הוא

יבואן מכוניות אונג'ר לא מוכר

גייס מילווה נוח באירופה, פתר את הבעיות הפיננסיות, נשאר עם הסוכנות ועם הבניין שבו היא שוכנת. הוא הביא את אשתו, יעל, לנהל את המכירות, והוא יתרכז בהקמת תשתית' חלפים רצינית, והחרדת הפיאם הפ'ר, לני, שאת הזיכיון לייבאו קיבל.